

Hromy bijú

Z Kopanic

Hro-my bi-jú a déšť pr-ši, le-je sa,
zem sa pu-ká, zbú-re - né sú ne-be - sa.

Ot-vor mi-lá, nech ne - sto-jím pod ok - nem,
le - bo ta-dy až do ni - ti pre-mo - kem.

- 1 Hromy bijú, a déšť prší, leje sa,
zem sa puká, zbúrené sú nebesa.
Otvor milá, nech nestojím pod oknem,
lebo tady až do niti premoknem.
- 2 Kde si mokel, švarný šuhaj, tam sa suš,
mé srdénko zarmúsené netrap už,
lebo moje pekné lička červené
sú od teba, falešníku, ztrápené.

Hromy bijú

Z Kopanic

*aus der Kopanice;
arme Berggegend in den Weißen
Karpaten in der Mährischen Slowakei*

1

Hromy bijú,
a déšť prší,
leje sa,
zem sa puká,
zbúrené sú nebesa.
Otvor milá,
nech nestojím
pod oknem,
lebo tady
až do niti premoknem.

2

Kde si mokel,
švarný šuhaj,
tam sa suš,
mé srdénko zarmúsené
netrap už,
lebo moje
pekné lička červené
sú od teba,
falešníku,
ztrápené.

Donner schlagen
und der Regen regnet,
es gießt,
die Erde bricht auf,
in Aufruhr ist er Himmel.
Öffne mir, Liebste,
damit ich nicht
unterm Fenster stehe,
sonst werde ich
bis auf den Faden durchnässt.

Wo du nass geworden bist,
fescher Bursche,
da trockne dich,
mein bekümmertes Herz
quäle nicht mehr,
denn meine
schönen roten Wangen,
sind von dir,
du Falscher,
ganz vergrämt.

JO 060503